

Kvinnorna på barrikaden
Sexualpolitik och sociala
frågor 1923-36.

Hjördis Levin, Carlssons
förlag, 1997

När Kris i befolkningsfrågan utkom 1934 ledde det till vittgående reformer. Men makarna Myrdal tog inte upp några nya problem, och de flesta av deras förslag hade redan framförts av frisinnade feminister som hade kämpat för detta i många år, berättar Hjördis Levin. Och de unga manliga läkarna, bland andra Skå-Gustav och Gunnar Inghe, som i början av 30-talet startade Populär tidskrift för sexuell upplysning, bortsåg helt från "många viktiga insatser som gjorts av andra entusiaster", som Ada Nilsson med viss besvikelse skrev i Tidevarvet.

Ända sedan början av 1920-talet fördes debatter i Tidevarvet om sexualundervisning, lösdriveri, ändrad abortlag, moderskapspenning, mödravård och spädbarnsvård. Ledande SKV-medlemmar satt som ledamöter, sekreterare eller ordförande i olika kommissioner, där dessa radikala kvinnliga läkare och advokater gjorde stora insatser och var med och lade grunden för den svenska socialpolitiken.

Hjördis Levin gör en kvinnohistorisk bragd när hon i bok efter bok, i föredrag och artiklar berättar om denna tid som verkar så fjärran och vars pionjärer nu ofta är glömda. Det är intressant att veta att dessa kvinnor var aktiva inom det förbund som senare blev SKV, de skrev alla i Tidevarvet, föregångaren till Vi Mänskor, och föreläste ofta vid Kvinnliga medborgarskolan på Fogelstad.

Aase.Bang